

Legrand, Bibl. Hell. xv-xvi, 3, σ. 194-205

Ἀμπερτένης
Γεώργιος

①

ὑπὸ Legrand περιγράφεται, ἐνδ' αὐτοῦ. (ἀριθ. 167) τὸ βιβλίον:

« In hoc opere haec cōtinentur.

Nova translatio primi libri geographiae Cl. Ptholomaei: quae quidem translatio verbum: habet e verbo fideliter expressum: Ioanne Vernerio Nuzenbergensi. interprete. In eundem primum librum geographiae Cl. Ptholomaei: argumēta. paraphrases quibus idem liber per sententias: ac summationem explicatur: & annotationes eiusdem Ioannis Vernerii. Libellus de quatuor terrarum

orbis in plano figurationibus ab eodem Ioanne Venero
 nouissime compertis & enarratis. Ex fine septimi
 libri eiusdem geographiae Cl. Ptolomaei super
 plana terrarum orbis descriptione a priscis insti-
 tuta geographis. Locus quidā. noua translatione.
 paraphrasi: & annotationibus explicatus: quem ce-
 centium geographorum: vt ipsorum id pace dicam.
 nemo hucusq; sane ac medullitus intellexit.

De his quae geographiae debent adesse: Georgii
Amirucii Constantinopolitani opusculum.

In idem Georgii Amirucii opusculum. Ioannis

Ἀνιπορεύς (1)
Γεωργίος

Vernerii Appendices.

(2)

Ioannis de Regio monte epistola. ad Reueren-
dissimū patrē & dominū Bessazionem Cardinalem
Nicerum. ac Constantinopolitanū patriarcham de compositione
& usu cuiusdā meteoroscopii.

Caesarea cautum est sanctione: ne quisquam hoc
opus infra sexaginta annos: praeter manifestum
opificis consensum imprimat aut distrahat sub
gravi mulcta: in Imperialibus his litteris expressa.

(Au recto du dernier feuillet:) Explicit geogra-
phicus hic liber: per ipsius compositorem: atq; per
%

Conradum Heinfogeg artium & Philosophiae magi-
strum: diuiz Maximiliani Imperatoris Capellanium.
Et haud mediocrem mathematicū fideliter emen-
datus recognitusqz. Necnon a Ioanne Stuchs Nuren-
bergae impressus. Anno domini nostri Iesu christi Mil-
lesimo quingentesimo decimo quarto. pridie nonas
Nouembis phebe ad Iovis contubernium deflu-
ente. ??

Εἰς φύλλον ἐξ 68 φύλλων ἄνευ ἀριθμῆσεως. Τὸ εὖχος τοῦ Γεωργίου
Ἀμιροντέση ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ 4.2^{ου} τοῦ τετραδίου ἢ καὶ τελευτᾷ ἐν τῷ 4.
7^{ου} τοῦ αὐτοῦ τετραδίου.

Ὁ Legendre βιογραφεῖ αὐτὸν (σ. 195-200) τὸν Ἀμιροντέσην, παραθέτων ἐν ἀρχῇ

Ἀμιρουντέσης
Γεώργιος

τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ ὀνόματος σου (Ἀμιρουντέσης, Ἀμπερουντέσης, Ἀμοι-
ρουντέσης κ.λ.π.). Γράφει ἐν συνεχεία περὶ τῶν διηγεματικῶν τοῦ ἀποστολῶν, τῆς συμ-
μετοχῆς τοῦ εἰς τὴν ἐκδοτὴν τῆς φλωρεντίας καὶ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ μὲ
διαφόρους προσωπικότητας τῆς ἐποχῆς σου, ὡς καὶ περὶ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ
ἀποικιακῶν τοῦ περιπετειῶν. Ἐξετάζει ἐν συντομίᾳ τὸ ἱστορικὸν τῆς εἰς τὸν μωαβι-
τικὸν μεταστροφῆς τοῦ διὰ τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς καὶ ὀμιλεῖ διὰ τὸν ἔρωτα
τοῦ Ἀμιρουντέση πρὸς τὴν κόρη τοῦ Δημητρίου Ἀδάμη. Ἐν τέλει ὁ Legrand
παράθεσι μετὰ λόγον τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀμιρουντέση γραμμένων.

[Περὶ τοῦ Ἀμιρουντέση βλ. Νιμοχίδου Β. Τωμαδάκη, Ἐσούμινωθεν ὁ
Γεώργιος Ἀμιρουντέσης; , "Ἐπ. Ἐτ. Βυζ. Σπονδῶν", τ. 18 (1948), σ. 99-143